

את רוב חלל הקנה, טרפה. ואם לאו, כשרה.

והיינו, שהמדידה נעשית בכל שטח העור שיש בו נקבים, שאין מודדים רק את הנקבים עצמם אלא מצרפין לנקבים גם את כל שטח העור שבין הנקבים, ורואים אם כל העור המנוקב יכול לכסות את פי הקנה.

ומה שמשערים את הנקבים בצירוף העור של נקב הוא משום שהנקבים הם רבים וסמוכים זה לזה כנפה, ונחשב כל העור כאילו הוא נקב.

אמר רב פפא: וסימניך, נפיא.

והיינו, זה יהיה לך סימן, שאין משערים כאן לא בכאיסר ולא בצירוף הנקבים לרובא, אלא שמחפים את חלל הקנה בעור המנוקב, ומשערים אם העור המנוקב מכסה את רוב חלל הקנה.

והסימן יהיה נפה, העשויה מעור זנבות הסוס, והמכסה את עוגל הנפה.

נפחתה הגרגרת **כדלת**. דהיינו, שלא ניטל הפחת, אלא נקרע ונשאר תלוי בגרגרת, כשם שהדלת עומדת תלויה במזווה —

אמר רב נחמן: כיון שאין כאן חסרון אלא

רק קרע בדופן הגרגרת וה"דלת" סותמת את הפתח שנוצר, הילכך בעינן שיעור יותר גדול כדי להטריפה, שיהיה הפתח של הקרע גדול **כדי שיכנס איסר לרוחבו**. והיינו, שיוכל האיסר להכנס ולצאת דרך הפתח הזה.

נסדקה הגרגרת לאורכה —

אמר רב: אפילו לא נשתייר בה אלא חוליא⁽³³⁾ אחת שלא נסדקה בקנה למעלה, ו**חוליא אחת** שלא נסדקה בקנה למטה, ואילו כל שאר החוליות לכל אורך הקנה נסדקו — הרי היא **כשרה**.

וטעמו של דבר: שאף על פי שאם ניקב הקנה ברובו לרוחבו הרי היא טריפה, שאני התם, שהצואר מושך את הקנה כלפי מעלה והריאה מושכת אותו כלפי מטה, ומתוך כך אם יש חתך לרוחב נקרע הקנה לגמרי ואינו מחלים. אבל אם היה הסדק לאורכו של הקנה הרי כל כמה שהצואר נמשך, הסדק סוגר והולך⁽³⁴⁾ ומחלים.

ונמצא, שנקב זה, שנסדק כל אורך הקנה [חוץ מחוליה אחת למעלה וחוליה אחת למטה] הוא הקולא הגדולה ביותר בהלכות נקבים!

אמרוהו, להאי דינא דגרגרת שנסדקה לאורכה

ח א], ועושים את הפלסתר — תורה!

33. חוליא, ביאר רש"י שהיא אחת מהטבעות של הקנה. ונראה לו שהן שלש טבעות, כמו שמצינו בציצית, שחוליה נחשבת כשיש בה, לפחות, שלש כריכות.

34. לשון רש"י.

ולגדולים יחד, [וכי] לפניו יכרעו גם הנבונים ביותר, גם חסידים ואנשי מעשה.

ובכל מקרה רב הערך [שדרושה בו הכרעת החכם], מתלחשים המתחכמים על נגיעה פלונית שהטתה את לב החכם, ולפעמים המובהק שבדור, בעמדתו הבלתי נכונה [לדעתם].

[אנשים שכאלה, הרי הם] עובדים עבודה זרה בטרהרר [לשון הגמרא במסכת עבודה זרה